

Sygn. akt V CZ 96/10

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa S.W.

przeciwko Zakładowi Elektroenergetycznemu Spółce Akcyjnej

w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 lutego 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 17 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację powoda S. W., nie obciążając go kosztami postępowania odwoławczego. Sąd uznał, że za zastosowaniem art. 102 k.p.c. przemawiają dwie okoliczności. Sprawa ma bowiem charakter precedensowy, gdyż dotyczy nowych regulacji prawnych związanych ze służebnością przesyłu, a ponadto występuje swoista nierównowaga pozycji stron tego procesu, ponieważ powód jest właścicielem nieruchomości obciążonej służebnością, a pozwany jest przedsiębiorcą elektroenergetycznym, który nabył służebność przesyłu w złej wierze.

W zażaleniu pozwany wniósł o zmianę orzeczenia o kosztach, zamieszczonego w wyroku z dnia 17 sierpnia 2010 r., oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda należnych kosztów za instancję odwoławczą oraz kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący powołał się na naruszenie art. 98 § 1 i 102 k.p.c. przez nieobciążenie powoda kosztami postępowania odwoławczego mimo niezaimstnienia „wypadku szczególnie uzasadnionego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy zastosował wobec powoda art. 102 k.p.c. z przyczyn „szczególnie uzasadnionych”, które wyraźnie wskazał w nawiązaniu do okoliczności rozpoznawanej sprawy. Przyczyny te nie są ustawowo definiowane i określa je każdorazowo sąd orzekający, mający w tym zakresie dużą swobodę orzeczniczą. W takiej sytuacji ingerencja kontrolna sądu wyższej instancji jest ograniczona, a tym bardziej wówczas, gdy kontrolę taką przeprowadza Sąd Najwyższy, działający – z przyczyn ustrojowych – pozainstancyjnie, w interesie publicznym, a w wypadku naruszenia indywidualnego interesu – ingeruje tylko przy oczywistym naruszeniu prawa.

W przedstawionej sytuacji procesowej nie było podstaw do uwzględnienia zaskarżonego orzeczenia o kosztach procesu (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

